

[Oluf Pedersen.]

Maade, den føres fra Bondepartiets Side. Det forekommer mig i hvert Fald, at hele den Tale er samfundsskadelig, ja, vel ogsaa landsskadelig. Jeg indrømmer, det er haardt sagt, men jeg mener ikke, det er overdrevent. Det kan vel ogsaa siges, at denne Tale er Udtryk for raa Materialisme, en Slags Marxisme. Alt drejer sig om Penge til sig selv, medens man blæser Retsmoralen og Fællesskabet et Stykke. Ja, det ærede Medlem, der er Formand for dette Parti, talte endda forleden Dag om, at den Slags Politik, en Politik, der bygger paa Retsmoralen, var barnagtig Tale, som man ikke burde beskæftige sig med.

Det forekommer mig, at alt dette er uhyggeligt, og at det er urimeligt, at de Folk stadig væk faar Lov til at tale Moral til os andre. Jeg anbefaler, at Tinget afviser dette skarpt, og foreslaar derfor følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget tager den af Ministeren givne Redegørelse til Efterretning, udtaler Tinget, at der ikke skal administreres ud fra Særinteresser, men ud fra Ønsket om Varetagelse af alles Tarv og dermed Helhedens Vel, og gaar dermed over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget tager den af Ministeren givne Redegørelse til Efterretning, udtaler Tinget, at der ikke skal administreres ud fra Særinteresser, men ud fra Ønsket om Varetagelse af alles Tarv og dermed Helhedens Vel, og gaar dermed over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Man kan vel nok sige, at den ærede Ordfører for Forespørgerne ikke holdt sig alt for nøje til Forespørgselsens Ordlyd, men jeg skal gerne gaa ind paa en Besvarelse, i alt Fald i nogen Udstrækning, af de fremdragne Spørgsmaal.

Med Hensyn til Produktionsprisen paa Smør tror jeg ikke — det har jeg sagt baade fra denne Talerstol og paa andre Steder —, at det er muligt at udregne den. Smørproduktionen er en saa indgribende Del af hele Landbrugets Produktion, af den sammensatte Produktion af Smør, Flæsk og andre Ting, at man ikke kan rive en

enkelt Del ud og sige: Det er Produktionsprisen paa Smør. Dernæst vil jeg tilføje, at de, der har udregnet den Pris, det ærede Medlem nævnte, selvfølgelig ikke har udregnet den som Produktionsprisen for April Kvartal, for de bedste Sommermaaneder. Hvis der skal være nogen Mening i det, maa der udregnes en Gennemsnitspris for hele Aaret, for den Tid, hvor man fodrer udelukkende eller saa godt som udelukkende med Græs, og for Vintertiden, hvor Produktionen er langt dyrere. Naar det ærede Medlem siger, at de Priser, der nu opnaas, ligger saa langt under Produktionsprisen, som det ærede Medlem hævder, har det derfor slet ingen Forbindelse med Virkeligheden. Det ærede Medlem er jo fra samme eller omtrent samme Egn i Jylland som jeg, og hvis det ærede Medlem undersøger sin egen Produktion, vil han sikkert aldrig komme op paa de Priser.

Det bedste Bevis for, hvor Produktionsprisen ligger, er Op- og Nedgangen i Smørproduktionen, og Smørproduktionen i 1939—40 er højere end i 1938—39; det vil altsaa sige, at Landmændene ikke har regnet med, at de Priser, de opnaaede, var saa lave, at der var Grund til Nedsættelse af Produktionen. Nu kan man ganske vist ikke sige, at det er en helt nødvendig Følge, men stort set vil det altid gaa saadan, og det har ogsaa vist sig gennem Aarene; idet der indtil 1931 og deromkring var en stadig Stigning i Produktionen; saa kom der et betydeligt Fald med fantastisk lave Priser i 1931—32—33 og derefter igen en svag Stigning; men vil man sammenligne de Priser, der opnaas nu i Maj 1940, med de Priser, vi fik i Maj 1939, vil man se, at medens Noteringen nu i Maj Maaned er 2 Kr. 64 Øre, var den i Fjor paa samme Tid 2 Kr. 16 Øre, det vil sige en procentvis Forhøjelse paa ca. 22 pCt. Det er mærkeligt, at det ærede Medlem, der har været saa dybt inde i det Spørgsmaal, slet ikke drager nogen Sammenligning mellem Priserne i Aar og i Fjor.

Jeg gaar dernæst over til det ærede Medlems Omtale af min Administration og min Stilling i det hele taget. Det ærede Medlem karakteriserede den ganske nemt ved at sige, at jeg ved forskellige Lejligheder har søgt at paalægge Landboerne Afgift. Og hvad er saa det rigtige Forhold? Det er, at jeg gentagne Gange har gennemført en Lov, der ikke paalægger Landbruget Afgift, men paalægger Ikke-Landboere, som spiser Smør, en ekstra Afgift, og denne Afgift er gaaet til Fordeling til Landbruget.